

PRESIDENT
KIM IL SUNG

– DEN ALLIANSFRIA RÖRELSEN

Sextio år har gått sedan *Den Alliansfria Rörelsen* gjorde sitt officiella framträdande på den internationella arenan. Den Alliansfria Rörelsens första toppmöte hölls i september 1961 i Belgrad, Jugoslavien, med deltagande av representanter för 25 officiella medlemsländer och tre observatörsstater, vilket signalerade starten på rörelsen.

Detta var en händelse av stor betydelse när det gällde att göra 1900-talet till en epok som driver kampen mot den antiimperialistiska självständigheten.

Även om Demokratiska folkrepubliken Korea inte var medlem i rörelsen (vårt land blev medlem i augusti 1975), ägnade sig President Kim Il Sung (1912–1994) stor uppmärksamhet åt rörelsen som var emot militära block, som aspirerade mot att bygga en oberoende och fredlig värld från början.

Han gjorde stora ansträngningar för att förverkliga konsolideringen och utvecklingen av rörelsen och för att skapa enighet och solidaritet i dess medlemsländer. Han hade en förståelse för att rörelsens uppgift var att motsätta sig alla former av dominans, underkastelse, aggression och intervention, försvara fred och säkerhet, inse ländernas och nationernas oberoende och uppnå fri social och ekonomisk utveckling.

I många av hans föredrag och andra verk, inklusive *The Non-aligned Movements Is a Mighty Anti-imperialist Revolutionary Force of Our Times*, publicerad i december 1975 i inledningsnumret av *Guidebook to the Third World*, som publicerades i Argentina, gav han en vetenskaplig definition om att rörelsen är det som förkroppsligar det höga idealet i den antiimperialistiska självständigheten och är en mäktig motståndare mot imperialistisk och kolonialistisk aggression och plundring. Han beskrev även att medlemsländerna utgör en stark kraft som står i konfrontation med de imperialistiska reaktionära krafterna. Han gav även svar på många teoretiska och praktiska problem som uppstår vid en konsolidering och utveckling av rörelsen:

- Att medlemsländerna ska konfrontera imperialisternas system för splittring och främlingskap med en strategi av enighet.
- Att de skall behålla principen om icke-inblandning i andra länders inre angelägenheter,
- Att de skall lösa sina meningsskiljaktigheter och tvister genom förhandlingar.

Han ledde också sitt land till att fullgöra sitt uppdrag och sin roll som medlem i rörelsen.

Den komplicerade internationella situationen som skapades i slutet av 1980-talet och början av 1990-talet hade ett skadligt inflytande på Den Alliansfria Rörelsen såväl som på de socialistiska krafterna.

Genom att dra nytta av försvinnandet av det kalla krigets strukturer och förstörelsen av balansen på den internationella arenan, försökte imperialisterna försvaga och utplåna de grundläggande idealen och karaktären hos den rörelse som hade kämpat för den antiimperialistiska självständigheten, för framsteg, för fred och mot krig.

Straxt innan Indonesien skulle vara värd för det 10:e toppmötet för de alliansfria nationerna bad chefredaktören för den indonesiska tidningen *Media Indonesia* i slutet av augusti 1992 President Kim Il Sung att ge svar på frågor gällande inriktningen på utvecklingen av Den Alliansfria Rörelsen.

Konferensen var tänkt att göra en noggrann utvärdering av den rådande situationen och uppnå konsensus gällande åsikter om de viktiga frågor som rörde vägen som Den Alliansfria Rörelsen bör ta. Vid den tiden lyckades emellertid medlemsstaterna inte nå enighet om vissa frågor eller ens ta en klar ställning.

President Kim Il Sung svarade:

”Slutet på det kalla kriget innebär över huvud taget inte att Den Alliansfria Rörelsen har förlorat sin position och roll; eftersom de imperialistiska styrkorna kvarstår, och eftersom idealet om icke-anpassning ännu inte har förverkligats, måste Den Alliansfria Rörelsen fortsätta att existera, stärkas och utvecklas. Det finns ingen förändring i mänsklighetens strävan att bygga en fri, fredlig ny värld, och framsteg mot självständighet och fred är det grundläggande historiska tidvattnet som inte kan vändas tillbaka. Rörelsen, som ser oberoende som sin livsnerv, måste alltid upprätthålla sitt grundläggande ideal och sina principer.”

Och han illustrerade även riktningen för att ytterligare konsolidera och utveckla Den Alliansfria Rörelsen.

Hans åsikter blev själva andan i det 10:e toppmötet för de alliansfria nationerna, och konferensen markerade ett viktigt tillfälle för att upprätthålla uppdraget och rollen för rörelsen som strävar efter självständighet.

President Kim Il Sung bekymrade sig också över informationsarbetet i Den Alliansfria Rörelsen.

Han träffade cheferna och företrädarna för de utländska delegationer som anlände till den fjärde konferensen mellan informationsministrarna för de alliansfria länderna som hölls i Pyongyang i juni 1993.

I sitt tal *Icke-allierade Informationsorganisationer Måste Bidra Till Folkets Mål Mot Oberoende* till konferensdeltagarna, sade han:

”Den Alliansfria Rörelsen är i huvudsak en rörelse för att göra hela världen demokratisk och oberoende; så länge det finns en kraft på jorden som söker dominans och intervention, aggression och plundring måste den icke-allierade rörelsen kontinuerligt utvecklas och vidareutvecklas och stärkas som den ledande kraften i byggandet av en oberoende ny värld.”

Det är värt att notera att det var Demokratiska Folkrepubliken Korea som föreslog att den 1 september skall vara ”Den Alliansfria Rörelsens dag” och att alla medlemsstater skall fira den varje år. Förslaget återspeglade Kim Il Sungs långtgående avsikt och vilja att göra dagen för rörelsens start till ett viktigt tillfälle och en drivkraft för rörelsens kontinuerliga utveckling och framsteg. Detta förslag från Demokratiska Folkrepubliken Koreas delegation till mötet med utrikesministrar från de icke-allierade länderna som hölls i februari 1981 i New Delhi, Indien, välkomnades av alla deltagare.

En före detta utrikesminister i Indonesien, som hade sett utvecklingsprocessen för Den Alliansfria Rörelsen, hade följande att säga:

”Demokratiska Folkrepubliken Korea spelar en oberoende roll på den internationella arenan och definitivt en ledande roll i Den Alliansfria Rörelsen. Det var Demokratiska Folkrepubliken Korea som räddade den organiska entiteten kallad Den Alliansfria Rörelsen, genom att ge den vaccin i en tid när den led av den politiska febern ”liberalisering” och ”flerpartisystem” efter det kalla krigets slut.

Det var också Demokratiska Folkrepubliken Korea som fick rörelsen att komma till sans när den var utslagen av de straka krafterna från de västerländska styrkorna.

Det är helt och hållet tack vare bragden som genomförts av President Kim Il Sung som Demokratiska Folkrepubliken Korea räddade rörelsen och nu leder den.”

Upphovsrätt: Foreign Languages Publishing House, Pyongyang - Korea

Utgiven och översatt Juche 110 (2021)

E-post: flph@star-co.net.kp <http://www.korean-books.com.kp>